

ZONDAG 1 juni 2025

Live te volgen via www.gasthuiskerk.nl/live

Kerkdienst:

16.30 uur: Dr. C.C. (Niels) den Hertog, Nijmegen

Organist: Bastiaan Gunst

Lector: Sjoerd Sijstra

Welkom en mededelingen

- Psalm 115: 1, 2

Stil gebed

Votum en groet

- Gezang 318: 1, 2, 8, 10

Gebed

Schriftlezing Genesis 16

- Psalm 31: 7, 10, 13

Verkondiging

- Gezang 487: 1

Dankgebed en voorbede

Collecte

- Gezongen geloofsbelijdenis (Melodie van Psalm 68)

Zegen

Wanneer je n.a.v. één van de diensten wilt doorspreken of je hebt een vraag en/of opmerking, neem dan gerust contact op met één van de kerkenraadsleden, of de scriba scriba@gasthuiskerk.nl; tel. 06 – 11 94 78 54) voor contactgegevens van een kerkenraadslid. Voor meer informatie over onze gemeente zie www.gasthuiskerk.nl.

- Psalm 115: 1, 2

1. Niet ons, o Heer, niet ons zij eer gewijd,
doch uw voortdurende aanwezigheid,
uw trouw en uw genade.
Waar is uw God? tart ons het heidendom.
Hij onze God, gaat in zijn heiligdom
slechts met zichzelf te rade.

2. De volken denken zelf hun goden uit:
hun gouden monden geven geen geluid,
geen licht is in hun ogen;
hun handen tasten niet; geen wierooklucht
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,
hun voet wordt niet bewogen.

- Gezang 318: 1, 2, 8, 10

1. Hoe goed, o Heer, is 't hier te zijn,
bij woord en water, brood en wijn,
waar alles ons een dag voorspelt
dat hel en dood zijn neergeveld.

8. ontsteek uw licht in onze geest,
zodat ons hart verwonderd leest
wat nog voor 't oog verborgen ligt
in uw bereik, in uw gezicht;

2. Ons leven zal geborgen zijn
en eenmaal zal het morgen zijn,
als helder licht ons overstraalt;
een Davidsster die nooit meer daalt.

10. Geloofd zij God die eeuwig leeft.
Geloofd Hij die zijn leven geeft!
Geloofd Hij die ons leven doet:
één lichaam uit één vlees en bloed.

Schriftlezing Genesis 16

De geboorte van Ismaël

¹ Abrams vrouw Sarai baarde hem geen kinderen. Nu had zij een Egyptische slavin, Hagar. ² 'Luister,' zei Sarai tegen Abram, 'de HEER houdt mijn moederschoot gesloten. Je moest maar met mijn slavin slapen, misschien kan ik door haar nakomelingen krijgen.' Abram stemde met haar voorstel in ³ en Sarai gaf hem haar Egyptische slavin Hagar tot vrouw; Abram woonde toen tien jaar in Kanaän. ⁴ Hij sliep met Hagar en zij werd zwanger. Toen Hagar merkte dat ze zwanger was, verloor ze elk respect voor haar meesteres. ⁵ Sarai zei tegen Abram: 'Voor het onrecht dat mij wordt aangedaan ben jij verantwoordelijk! Ik heb je mijn slavin ter beschikking gesteld, en nu ze weet dat ze zwanger is toont ze geen enkel respect meer voor mij. Laat de HEER maar beoordelen wie er in zijn recht staat: ik of jij.' ⁶ Abram antwoordde: 'Het is jouw slavin, doe met haar wat je goeddukt.' Toen maakte Sarai haar het leven zo zwaar dat ze vluchtte. ⁷ De engel van de HEER trof haar in de woestijn aan bij een waterbron, de bron die

aan de weg naar Sur ligt. ⁸ 'Hagar, slavin van Sarai, waar kom je vandaan en waar ga je heen?' vroeg Hij. 'Ik ben gevluht voor Sarai, mijn meesteres,' antwoordde ze. ⁹ 'Ga naar je meesteres terug,' zei de engel van de HEER, 'en wees haar weer gehoorzaam.' ¹⁰ En Hij vervolgde: 'Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat ze niet te tellen zullen zijn. ¹¹ Je bent nu zwanger en je zult een zoon ter wereld brengen. Die moet je Ismaël noemen, want de HEER heeft gehoord hoe zwaar je het te verduren had. ¹² Een wilde ezel van een mens zal hij zijn: hij schopt iedereen, iedereen schopt hem. Met al zijn verwanten zal hij in onmin leven.' ¹³ Toen riep zij de HEER, die tot haar had gesproken, zo aan: 'U bent een God van het zien. Want,' zei ze, 'heb ik hier niet Hem gezien die naar mij heeft omgezien?' ¹⁴ Daarom noemt men de bron daar Lachai-Roï; hij ligt tussen Kades en Bered. ¹⁵ Hagar bracht een zoon ter wereld, en Abram noemde de zoon die zij hem gebaard had Ismaël. ¹⁶ Abram was zesentachtig jaar toen Hagar hem Ismaël baarde.

- Psalm 31: 7, 10, 13

7. Doe mij genadig weer
aanschouwen
uw liefelijk gelaat,-
ik ben ten einde raad.

Wek in mijn ziel een nieuw
vertrouwen.
Hoe is mijn moed geslonken,
het hart is mij ontzonken.

10. Ik ben voor hen gelijk een dode,
weg uit hun oog en hart,
om mij heeft niemand smart.
O God, wie heeft mij nog van node?
Ik ben door elk vergeten,
als afval weggesmeten.

13. Doe over mij genadig lichten
uw liefelijk gelaat,
verlos mij van hun haat.
Kom om uw knecht weer op te richten,
hem die in zijn ellende
zich altijd tot U wendde.

- Gezang 487: 1

1. De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.
Zo komt Hij steeds met stille overmacht
en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen.

- Geloofsbelijdenis (Melodie van Psalm 68)

1. Belijden wij met hart en mond,
de trouwe God van het verbond,
prijzen wij onze Vader!
Hij schiep ons mensen naar zijn beeld,
hemel en aarde, al wat leeft,
Hij schiep het en Hij draagt het.
God stelt in 's mensen heil zijn eer,
Jezus zijn Zoon is onze Heer,
de naam waarin wij leven.
God riep Hem uit een vrouwenschoot,
Hij is ons vlees, een mensenzoon,
Hij brengt ons heil en vrede.

2. Hij deelt ons menselijk bestaan,
ten dode toe met ons begaan,
Hij sterft aan onze zonden.
Hij overwint de duisternis,
baanbrekend treedt Hij aan het licht,
ons roept Hij om te volgen.
Hemelhoog gaat de Heer ons voor,
draagt ons het ganse leven door,
heilzaam en hartverwarmend.
Eenmaal spreekt Hij het laatste woord,
vrede zal bloeien ongestoord,
zalig wie Hem verwachten.

3. De Geest van God brengt leven voort,
Hij gaat de ganse schepping door,
Gods Geest is mededeelzaam.
Hij brengt ons bij de Heer terecht,
Hij bindt ons aan de ene kerk,
sticht liefde en gemeenschap.
Hij heeft het groot geheim onthuld,
wij sterven niet aan onze schuld,
de zonden zijn vergeven.
God redt ons uit de diepste nood,
Hij is de trouwe bondgenoot,
voorgoed zullen wij leven.